

UČEBNICA PRE ADOPTOVANÝCH

439/2016

www.inky.sk

10. 4. 2016

adopcia – prvá otázka – učebnice a zdroje – ako začať?

ADOPCIA

Začnime malým úvodom, malým pripomenutím si...: „*Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: "Abba, Otče!"*“ (Rim 8,15 SSV). „*Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, ⁵ aby vykúpil tých, čo boli pod zákonom, a aby sme dostali adoptívne synovstvo*“ (Gal 4,4-5 SSV), „*aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho adoptovanými synmi ⁶ na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaroval v milovanom Synovi*“ (Ef 1,5-6 SSV). Byť kresťanom teda znamená: byť adoptovaným do Božej Rodiny, ktorou je Trojica: „*Teda už nie ste cudzinci ani prišielci, ale ste spoluobčania svätých a patríte do Božej rodiny*“ (Ef 2,19 SSV), vysvetľuje Pavol dôsledok tejto adopcie. A čo presne táto adopcia znamená? Predstavte si takýto príklad:

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden bohatý človek. A ten mal syna, ktorý sa volal Hubert. Hubert bol vzdelaný, obratný, silný, šikovný a veľmi odvážny chlapec. Jeho otec mal sen, že raz z neho bude veľký objaviteľ a preto ho cielavedome na takýto život pripravoval. Okrem vzdelania ho učil jazdiť na psích záprahoch, pilotovať lietadlo, skákať s padákom, veslovať na kanoe, stavať si prístrešky a všetky ostatné veci užitočné pre dobrodruha. A každé prázdniny ho niekam poslal – raz na Saharu, inokedy do pralesa na Borneu a inokedy na nekonečnú argentínsku pampu, či dokonca do treskúcich mrazov v Antarktíde, aby sa zocelil a aj v praxi si vyskúšal všetky zručnosti, ktoré ho naučil. Neďaleko od sídla Hubertovho otca žil na malej rodinnej farme iný chlapec. Volal sa Igor. Sedel na lúke spolu s pár ďalšími kamarátmi a vykladal: „Hubert? V škole mám rovnaké známky ako on... som rovnako silný ako on, možno aj silnejší... a možno aj obratnejší... a na čo sa odváži on, na to by som sa kedykoľvek odvážil aj ja, nie som o nič menej smelý, než on... vlastne som ak nie lepší, tak určite nie horší ako on!“ Kamoši sa zasmiali, ale potom jeden z nich povedal: „Jeden rozdiel tu predsa len je...“ „Aký?“ opýtal sa Igor pohrdlivo. „On lieta na lietadle. Ty pasieš kravy...“ „To nie je fěr!“ vybuchol Igor a celý nahnevaný sa postavil. „Ja nemôžem za to, že jeho otec je zazobaný miliardár a môj otec je len obyčajný farmár! Keby som mal také podmienky, ako Hubert, strčil by som ho poľahky do vrečka!“ „Možno,“ pokýval hlavou kamarát. „Ale nemáš. A preto on lieta na tryskáči... a ty pasieš kravy...“

Toto je naša situácia. Sú ľudia, ktorí tvrdia, že nepotrebujú Krista. Že žijú dobrý a statočný život a vôbec k tomu nepotrebujú žiadne kresťanstvo. Ba že sú možno lepší, než mnohí kresťania. A iní zase hovoria, že ich kresťanstvo nezaujíma, lebo sa majú dobre, majú peknú rodinu, dobrý plat, nový dom a silné auto a v lete dovolenku na Bahamách... Ale žijú v Nebi? Sú nesmrteľní? A užívajú si Život Boha? Sú dokonca sami bohmi, sú Bohom? Sú? Nie... Nie sú. Nezáleží na tom, akí sú a čo robia. Môžu byť tými najlepšími ľuďmi na celom svete, najzbožnejšími, najobetavejšími, najstatočnejšími, najbohatšími, najúspešnejšími, najšikovnejšími, najodvážnejšími, jednoducho opravdivými *supermanmi*,... ale stále sú len ľudia. Sú len ľudia, ktorí žijú ľudský život tu, na zemi, jedného dňa zomrú... a dokonca keby im just medicína našla spôsob, ako nezomrieť a žiť tu, na zemi, večne, po čase by si unavení životom sami smrť úpenlivo žiadali, pretože je to len ľudský život, ktorý žijú – a ten časom človeka nenaplní, iba zunuje... Nikdy nebudú ako Boh, nikdy neprekonajú tú ohromnú

priepasť medzi sebou, synmi ľudí – a medzi Kristom, Synom Boha, sediacim po Pravici Otca v Sláve a blaženosti Večného Kráľovstva Neba.

Ale tu náš príbeh nekončí...

Jedného dňa zaklopal pri dverách farmy sám Hubertov otec osobne. Nechal si zavolať Igorovho otca, potom aj Igora, dôkladne si ho popozeral, a potom povedal: „Hľadám spoločníka pre svojho syna na jeho dobrodružné a objaviteľské cesty. Počul som vášho syna, ako sa vystatoval, že zvládne všetko, čo zvládne aj môj syn. To je dobré. Vyskúšam ho. Dám mu šancu ukázať, čo všetko v ňom je. Vezmem Igora k sebe do môjho sídla. Budem sa k nemu správať ako s svojmu synovi Hubertovi, úplne rovnako. Dám mu k dispozícii všetko, čo mám. Nech sa naučí všetko, čo môj syn. Má na to tri roky. Ak to po troch rokoch dokáže, pôjde s mojim synom na jeho prvú veľkú výpravu. Ak nie... vráti sa sem, na farmu. Súhlasíte?“

Presne toto je výzva, ktorú nám v Kristovi adresoval Boh. „Chcete byť ako môj Syn? Kľaťovať spoločne s Ním? Zvíťaziť spolu s Ním a byť s Ním oslávení? A zasadiť sa samotný Jeho Trón? V Jeho Kráľovstve, ktoré by tak bolo už aj Vaším Kráľovstvom? Tak dobre! Dám Vám všetko, čo som dal svojmu Synovi. Úplne všetko a úplne rovnako¹. Máte pred sebou čas v trvaní vášho pozemského života. Vyrovnajte sa Mu². Staňte sa vo všetkom, ako On³. A potom prídem. Vezmem Vás z tohto sveta k sebe a posúdim vás (vy tomu hovoríte smrť, zomrieť). Ak sa ukáže, že ste ako môj Syn – zasadnete s Ním ako víťazi v Mojom Kráľovstve⁴. Ak nie... budete musieť odísť preč a ostanete navždy zatratení. Nie preto, že by som mal niečo proti vám, ale preto, že ak sa nestanete vo všetkom ako môj Syn, nedokážete žiť Jeho Život. Budete stále neschopní Neba. Staňte sa ale ako On – a Nebo je vaše! Rozumiete? A teraz je to všetko už len a jedine na vás...!“⁵

¹ „Sme ľudia? Aj Ježiš je! Je On Synom Boha? Aj my sme! Je Jeho domovom Nebo? Aj našim je! Je On dedičom všetkého, čo Boh má a čím Boh je? Aj my sme! Je Ježiš naplnený Duchom Svätým, Pomazaným? Aj my sme, ako svedčí Písmo: „*že ostávame v ňom a on v nás, poznávame podľa toho, že nám dal zo svojho Ducha*“ (1 Jn 4,13 SSV). Má toto Ježiš všetko už darované a nemusel sa o to nijako ešte len usilovať, či zápasiť? Ale rovnako aj my máme a rovnako ani my nemusíme! Všimli ste si to? Boh nás „*vmanévroval*“ do úplne rovnakej situácie, v akej bol Jeho Syn Ježiš Kristus! Čo sa Boha týka, niet medzi nami a Kristom rozdielu, ako veľmi dobre pochopili už rani kresťania: „*Nielenže ste sa stali kresťanmi, ale samým Kristom. ... Stojte v úzase a radujte sa, stali ste sa Kristom!*“ (sv. Augustín), – a, všimnime si, zase hovorí nie „*stanete sa, raz, možno...*“ ale „*stali ste sa!*“ – a konkrétne to potom znamená, že „*Účasťou v Bohu sa človek stáva milosťou tým, čím je Kristus svojou prirodzenosťou*“ (Sv. Ján Damascénsky). A ako dosvedčuje aj Katechizmus: „*Celé Kristovo bohatstvo „je určené každému človekovi a pre každého je dobrom*““ (KKC 519). Čo teda Písmo hovorí? Že hriech už nie je žiadnym problémom, veď „*v Kristovi Boh zmieril svet(!) so sebou a nepočítal ľuďom ich hriechy*“ (2 Kor 5,19 SSV) a namiesto toho v Kristovi „*zostúpil z neba a dáva svetu(!) život*“ (Jn 6,33 SSV) – a toto všetko sa už udialo, je to už prítomná realita, už tu a teraz! A podstatou toho života je to, že nám dáva – áno, taktiež už tu a teraz! – všetko to, čo má a čím je Jeho Jednorodný Syn Ježiš Kristus! Z OTCOVEJ MILOSTI SME TEDA V ÚPLNE ROVNAKEJ SITUÁCII A POSTAVENÍ, AKO SYN JEŽIŠ KRISTUS, ktorý tak je vzhľadom na nás „*prvorodený medzi mnohými bratmi*“ (Rim 8,29 SSV)!“ (Úvaha č. 390)

² porov.: „*Napodobňujte Boha ako milovaného deti*“ (Ef 5,1 SSV)

³ porov.: „*Kto hovorí, že ostáva v ňom, má aj sám žiť, ako žil on*“ (1 Jn 2,6 SSV)

⁴ porov.: „*Toho, kto zvíťazí, posadím vedľa seba na mojom tróne, ako som aj ja zvíťazil a zasadol som s mojím Otcem na jeho tróne*“ (Zjv 3,21 SSV)

⁵ porov.: „*K tomu, aby sa človek spasil, stačí, aby chcel*“ (sv. Ján Zlatoústy)

PRVÁ OTÁZKA

Predstavme si, že túto výzvu prijme. Čo bude nasledovať ako prvé? Vráťme sa ešte raz k Igorovi a Hubertovi...

Igor na druhý deň dohrmel do sídla Hubertovho otca. Ubytoval sa, porozhliadal sa... pekne ho privítali, áno, aj Hubert ho veľmi srdečne privítal a rýchlo sa spriatelili. A tak na druhý deň sa postavil Igor pred Huberta a položil mu onú najzásadnejšiu a najnaliehavejšiu otázku: „Čo všetko sa musím naučiť, aby som s tebou o tri roky mohol na expedíciu?“ Bolo mu totiž úplne jasné, že nestačí byť len rovnako silný, odvážny, šikovný, či mať rovnaké známky, ako Hubert. Ak chce uspieť, musí sa naučiť presne to a všetko to, čo Hubert ovláda, stať sa doslova ‚druhým Hubertom‘, inak neuspeje. Hubert prikývol, usmial sa a povedal: „Neboj sa. Všetko ti dôkladne vysvetlím, ukážem, budeme sa učiť spoločne – a tam, kde to nebude možné, sa ťa ujmu moji vlastní učitelia, aby ťa naučili všetko to, čo viem ja.“

Podobne sa pýtame aj my: „Dobre, Bože. Čo všetko sa musíme teda naučiť? Čím všetkým sa musíme stať? Aby sme boli schopní vojsť do úchvatnej ríše Neba, prežiť v ňom a dokonca v ňom trvalo žiť a byť šťastní?“

No, odpoveď na to už vieme, potrebujeme sa proste vo všetkom stať takí, ako Ježiš⁶. Nič viac, nič menej. Byť ako Ježiš. Od tej chvíle sme učeníci⁷ a Ježiš náš Učiteľ a my sa ideme naučiť byť vo všetkom ako On. To je náš zmysel života, naša životná náplň, jediná vec, na ktorej záleží. Na to, aby sme sa spasili, nestačí byť len tak nejak všeobecne „dobrí“ a „nábožní“ a „nič zlé nerobiť“ a „žiť statočný život“ a tak⁸. Musíme sa úplne presne stať všetkým tým, čím je Kristus, úplne a dokonale Ho napodobniť, stať sa v tom najplnšom a najdoslovnejšom význame slova „druhým Kristom“⁹!

UČEBNICE A ZDROJE

Ježiš hovorí: „Všetkých bude učiť sám Boh“ (Jn 6,45 SSV). Kristus je tým Bohom. A je tu, prítomný, v Tele svojej Cirkvi¹⁰. V nej ustanovil úrad apoštolov, aby nás vyučoval. A zaručil sa, že bude stále s nimi, až do samého Konca¹¹ – a že kto ich bude počúvať a od nich sa učiť, bude počúvať a učiť sa od Neho samotného, lebo oni sú Jeho Hlasom¹².

Okrem samotného spoločenstva Cirkvi, v ktorom sme formovaní samotnými vzťahmi a životom a obzvlášť liturgiou, sú tu ešte špeciálne učebnice. Dokumenty Cirkvi. Diela svätých. Ale na prvom mieste zbierka, ktorú Cirkev z poverenia a vnuknutia Ducha napísala, Cirkev svojou autoritou autorizovala a nám odovzdala ako prvú a najvzácnejšiu učebnicu, samo Božie slovo: Písmo Sväté (konkrétne jeho Nový zákon a spoločne s ním

prebrala aj staršie židovské spisy Starého Zákona), známe aj ako Biblia. Je tak dôležitou učebnicou, že sv. Hieronym s celou vážnosťou tvrdí, že „*neznalosť Písma je nezalostou Krista*“¹³. Tak ako u Mudrcov z Východu najprv bolo Písmo, ktoré ich priviedlo ku Kristovi – a až potom zjavenia anjelov a vnuknutia Ducha¹³, aj tu to platí rovnako: Najprv Písmo ako základný šlabikár na Cesta s Kristom¹⁴ – a až potom, keď vďaka nemu podrastieme, prídu na rad aj „lekcie pre pokročilých“¹⁵, o ktorých tak často čítame v príbehoch absolventov z minulosti, svätých.

AKO ZAČAŤ?

Dobrý návod nám dáva profesor Tomislav Ivančič:

1. Najprv si vezmi Nový zákon a prečítaj ho rýchle celý.

Je najlepšie si na to zaobstaráť malý a lacný vreckový výtlačok Nového Zákona. Má dve výhody: Môžeme ho mať so sebou vždy a všade a využívať všetok voľný čas (hoci aj čakanie na vlak, či na autobus) na čítanie Písma. A je lacný a nebude nás mrziť, keď sa neskôr zoderie. V dnešnej dobe môžeme v tomto prvom a druhom kroku použiť aj Písmo nainštalované v mobilnom telefóne, je to možno ešte lepšie.

2. Potom ešte raz.

3. Potom tretíkrát a popodčiarkuj si rozličnými farbami.

Tu už budeme potrebovať riadny, papierový výtlačok Písma. A k tomu sadu zvýrazňovačov, alebo (hlavne ak sú stránky veľmi tenké a presvitajú) sadu farebných pasteliek. A tenkú pentelku na prípadné písanie poznámok na marginálie.

V tejto etape už môžeme využiť návod na Modlitbu Písma Jany Guyonovej: „*Chtěla bych tě oslovit, jako bys byl začátečníkem v Kristu, jako někoho, kdo se Ho snaží poznat. ... »Modlení se Písmem« představuje jedinečný způsob práce s Písmem; zahrnuje čtení i modlitbu. Jak začít? Obrát se k Písmu; vyber si některý oddíl, který je jednoduchý a dosti praktický. Potom přijď k Pánu. Přicházej tiše a pokorně. Tam, před Ním, pročítej malý úsek Písma, který sis otevřel. Čti pečlivě. Soustředěně a tiše vnímej, co čteš. Chutnej to a zažívej. Dříve jsi snad při čtení Písma rychle přecházel z jednoho verše na druhý, dokud jsi celý oddíl nepřčetl. Snad ses snažil najít jádro daného oddílu. Avšak přicházíš-li k Pánu skrze »modlení se Písmem«, nečeš rychle; čteš velmi pomalu. Nepřecházíš z jednoho oddílu na druhý, dokud jsi svými smysly neuchopil samotné jádro toho, cos četl. Pak snad budeš chtít tento oddíl Písma, který se tě dotekl, vyjádřit modlitbou. Poté, co jsi něco z tohoto oddílu uchopil a poznal, že jsi z něj vytáhl esenci a vyčerpал hlavní smysl, pak zvolna, klidně a pokojně přejdi k další části oddílu. Když tvůj čas s Pánem skončí, budeš překvapen, že jsi přečetl velmi málo, pravděpodobně ani ne půl stránky. »Modlení se Písmem« se nehodnotí podle toho, kolik jsi přečetl, ale jakým způsobem jsi přečetl. Čteš-li rychle, přinese ti to malý užitek. Budeš jako včela, která se letmo dotkne okraje květu. Avšak při tomto novém způsobu čtení s modlitbou se musíš stát včelou, která proniká do hlubin květu. Vnoříš se hluboko, abys sebral jeho nejhlubší nektar.“*

4. Potom ho ešte párkrát prečítaj, kým sa tí nezničí tento Nový zákon.

⁶ Názorne túto požiadavku vyrovnania sa Pánovi vyjadrujú obe verzie podobenstva o talentoch v Mt 25,14-30 a v Lk 19,11-27.

⁷ porov.: „V Antiochii učeníkov prvý raz nazvali kresťanmi“ (Sk 11,26 SSV)

⁸ porov.: „Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákoníkov a farizejov, nevojte do nebeského kráľovstva“ (Mt 5,20 SSV), alebo: „Tu sa ho ktorýsi popredný muž opýtal: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?“¹⁹ Ježiš mu povedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý, jedine Boh.“²⁰ Poznáš prikázania: Nescudzoložiť! Nezabiješ! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Cti svojho otca i matku!“²¹ On vravel: „Toto všetko som zachovával od mladosti.“²² Keď to Ježiš počul, povedal mu: „Ešte ti jedno chýba. Predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma.“ (Lk 18,18-22 SSV)

⁹ porov.: „Kresťan je povinný byť alter Christus, ipse Christus, čiže druhým Kristom, samým Kristom.“ (sv. Josemaría Escriva)

¹⁰ porov.: „[Boh Krista] ustanovil nad všetkým za hlavu Cirkvi, ²³ ktorá je jeho telom, plnosťou toho, ktorý naplnia všetko vo všetkom.“ (Ef 1,22-23 SSV)

¹¹ porov.: „Jedenásti učeníci odišli do Galiley na vrch, kam im Ježiš rozkázal. ...¹⁸ Ježiš pristúpil k nim a povedal im: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.“¹⁹ Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého²⁰ a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ (Mt 28,16-20 SSV)

¹² porov.: „Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda. Kto však pohŕda mnou, pohŕda tým, ktorý ma poslal.“ (Lk 10,16 SSV)

¹³ pozri Mt 2,1-12

¹⁴ porov.: „Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na poučanie, na usvedčovanie, na nápravu a na výchovu v spravodlivosti, ¹⁷ aby bol Boží človek dokonalý a pripravený na každé dobré dielo.“ (2 Tim 3,16-4:1 SSV)

¹⁵ porov.: „A ja som vám, bratia, nemohol hovoriť ako duchovným, ale ako telesným, ako nedospelým v Kristovi. ² Mlieko som vám dával piť namiesto pevného pokrmu, lebo by ste ho neboli zniesli. Ale ani teraz ešte nezniesiete, ³ lebo ste ešte stále telesní“ (1 Kor 3,1-3 SSV)

5. Potom si vezmi nový výťažok a potom už smieš čítať pomaly. Pretože potom z prečítaného celku pochopíš aj jednotlivosti.

Tu môžeme použiť jednoduchú, ale stáročiami osvedčenú a veľmi účinnú schému rozjímania nad Božím Slovom, známu aj ako *lectio divina*:

ČÍTANIE – oboznámim sa s textom, s krátkym úryvkom Písma (môže to byť niekedy jedna veta, inokedy celý príbeh, či podobnosť). Venujem pozornosť kontextu, kedy a komu a kým a s akým zámerom a v akej situácii boli slová povedané, či napísané. Použijem, ak sa dá, biblické slovníky na vyjasnenie si kľúčových pojmov. Možno vhodné komentáre, ktoré pomôžu text lepšie spoznať.

ROZJÍMANIE – analyzujem text. Skúmam ho, rozoberám. Pýtam sa, čo mi hovorí, čím mňa tu a teraz oslovuje. Skúmam, ako som dané veci žil a konal doteraz, uvažujem, čo vo svojom živote zmením, aby som poznané uviedol do svojho života.

MODLITBA – odpovedám Bohu na Jeho oslovenie v rozjímaní. Ako hovorí Guigo Kartuzián: „*Ohnivým promlouváním rozpaluje duše svou touhu, tak projevuje své pocity, takovými vyzváními přivolává svého snoubence [Krista].*“

KONTEMPLÁCIA – nakoniec, v hlbokom mlčaní lásky, ostávam spočívať v Bohu, dovoľujem Mu, aby ma naplnil, prenikol, uzdravoval a premieňal. Znova slovami Guiga: „*Ale Pán, jehož oči vždy bdí nad spravedlivými a jehož sluch je nejenom nakloněn k modlitbám, ale je přítomen v jejich modlitbách, nečeká ani, až ona dokončí svou řeč, uprostřed modlitby ji náhle přeruší a spěchá, aby sám vstoupil. Toužící duši rychle běží vstříc, vylévá se v rose nebeské radosti a v pomazání nejlepšími mastmi. Znavenou duši občerstvuje, hladovou sytí, vyprahlou zavlažuje, způsobuje, že duše zapomíná na věci pozemské, zapomíná na sebe, a v tomto umírání ji podivuhodně oživuje, opojením ji přivádí do stavu rozumné strážlivosti. A tak jako při některých tělesných úkonech duše je tak přemožena tělesnou žádostí, že zcela ztrácí rozum a člověk se stává jakoby celý tělesným, tak zde naopak v tomto nejvyšším nazírání duše tak převyšuje a pohlcuje všechna tělesná hnutí, že tělo v ničem duchu neodporuje a člověk se stává jakoby celý duchovním.*“

6. Až potom začni so Starým zákonom.

Podľa toho, kde sa v tejto schéme profesora Ivančiča nachádzame, s veľkou vernosťou postupujeme v tomto procese učenia sa od Krista z Jeho slova, z Písma Svätého. A stále si pripomínajme, že naozaj nič dôležitejšie na práci v tomto svete a v tomto živote nemáme, než naučiť sa od Krista byť Ním samotným. On sám hovorí: „*Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu*“ (Mt 11,29 SSV) a potom veľmi vážne varuje: „*Ved' čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?! Alebo za čo vymení človek svoju dušu?!*“²⁷ *Lebo Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov*“ (Mt 16,26-27 SSV).

Amen!

Váš Inky.

P.S.: Jedno upozornenie na záver: „*Zásadnou prekážkou praktickej práce so Svätým písmom je fundamentalizmus. Jeho nebezpečenstvo je pomerne veľké. O tomto spôsobe zaobchádzania s Písmom sa zmienil aj dokument Pápežskej biblickej komisie z roku 1993 pod názvom Interpretácia Biblie v Cirkvi. V tomto dokumente sa o fundamentalistickom zaobchádzaní s Písmom hovorí, že ide o doslovný zmysel a teda aj o doslovný výklad Písma. Takéto chápanie Písma však protirečí katolíckemu chápaniu hneď v niekoľkých bodoch: fundamentalizmus v oblasti Písma*

robi zo svätopisca pasívny nástroj, ktorému Boh priamo diktoval texty a svätopisec ich zapísal; fundamentalizmus neumožňuje svojim stúpencom pracovať s Písmom tak, aby v ňom objavili vzťah k živému Božiemu slovu, ktoré by ich naplnilo a povznieslo na duchu; fundamentalistické zaobchádzanie degraduje Písmo na bezduchý súbor návodov a pokynov a bráni čitateľovi poznať hlbšiu pravdu; fundamentalizmus nikdy nebol v Katolíckej cirkvi prijatý a tých, ktorí takto čítajú Písmo, môže priviesť „k istému druhu sebazničenia mysle“ (Interpret. Biblie v Cirkvi I, F); je potrebné byť veľmi opatrný aj keď ide o také čítanie Písma, ktoré spočíva v náhodnom pohľade na text. Kam padne čitateľovi v takom prípade zrak, to sa potom považuje za Božiu odpoveď na nejaký konkrétny problém. Písmo totiž neobsahuje priame odpovede na naše konkrétne otázky, preto ich nemožno takto hľadať. Takéto používanie môže viesť k fundamentalistickým postojom.“ (Katolícke biblické dielo, Svit, 2005)